

ע"פ 60567/02/23 - פלוני נגד כלל חברה לביטוח בע"מ

בית הדין הארצי לעבודה

עפ"ס 60567-02-23

ניתן ביום 20 אפריל 2023

לפני כבוד הנשיאה ורדה וירט - ליבנה

המערער

פלוני

המשיבה

כלל חברה לביטוח בע"מ

בשם המערער - עו"ד יסכה בינה
בשם המשיבה - עו"ד אילה פוקס

פסק דין

1. בפני ערעור על החלטת בית הדין האזורי לעבודה בתל אביב בשבתו בבת ים (השופטת אירית הרמל; ק"ג 70127-01-20 מיום 15.2.2023) שלא לפסול עצמו מלדון בתביעת המערער, מר יהודה ברוך (להלן: "המערער"), נגד המשיבה, כלל חברה לביטוח בע"מ (להלן: "המשיבה").

העובדות הרלוונטיות לעניין

2. ביום 29.1.2020 הגיש המערער לבית הדין קמא תובענה נגד המשיבה על סך 469,900 ₪ בגין תגמולי אבדן כושר עבודה מלא. לטענתו, תאונת דרכים קשה שעבר גרמה לו לפגיעה רב מערכתית ולנכות תפקודית ולפיכך הוא זכאי לתגמולים ולשחרור מתשלום פרמיות לצמיתות החל מיום 10.9.2015.

3. במסגרת כתב הגנתה מיום 10.5.2020, דחתה המשיבה את טענות המערער וטענה כי יש לסלק את התביעה על הסף מחמת התיישנות; אי צירוף מסמך מהותי; היעדר עילה; היעדר צירוף חוות דעת רפואית; אי תשלום האגרה במלואה; אי התאמת התביעה למסגרת של סעד הצהרתי; והעובדה שתביעתו לגבי העתיד טרם התגבשה. כן טענה המשיבה כי המערער חסר תום לב. סלע המחלוקת בין הצדדים הוא האם אכן קיים אבדן כושר עבודה,

ואם כן - באיזה שיעור. יוער, כי במקביל מנהל המערער הליך אזרחי בבית המשפט המחוזי בתביעה על פי חוק פיצויים לנפגעי תאונות דרכים, תשל"ה - 1975.

4. בהליך בבית הדין קמא התקיימו דיון מקדמי ודיון תזכורת. דיון הוכחות אשר היה קבוע ליום 29.3.2023 נדחה לבקשת המערער, אשר ביקש להמתין לתוצאות הליך זה. כן טען המערער בפני בית הדין האזורי, כי אינו מיוצג וכי הוא מבקש שהות בת 30 ימים על מנת למצוא בא כוח שייצגו (יצוין, כי בהליך דנן המערער מיוצג). בהתאם, בהחלטת השופטת הרמל מיום 24.3.2023, נדחה דיון ההוכחות ליום 11.5.2023.

הבקשה לתיקון פרוטוקול הדיון מיום 7.9.2022 בהתאם להקלטה שערך המערער

5. ביום 8.9.2022 הגיש המערער בקשה לתיקון פרוטוקול הדיון מיום 7.9.2022, בהסתמך של הקלטה שערך במהלך אותו דיון. ביום 23.10.2022 נתן בית הדין קמא את ההחלטה הבאה:

"3. כאשר בעל דין מבקש לתקן פרוטוקול וכאשר בית הדין זוכר את הנאמר, אין מניעה להוסיף לפרוטוקול דברים שנאמרו, אך לא נרשמו. שונה הדבר במקרה הזה, שבו בין היתר נוכח הזמן שחלף מאז הדיון, איני זוכרת את שנאמר ולכן על פני הדברים אין מקום לקבל את הבקשה. עם זאת, כל שיש למבקש הקלטה של הדיון, הוא רשאי להגישה, ובמקרה שכזה ובכפוף לעמדת הצד שכנגד, יבחן תיקון הפרוטוקול בהתאם להקלטה".

6. במסגרת הערעור דנן, טוען המערער כי "המתין" שהמשיבה תשיב לבקשו "ומשהמשיבה נמנעה מלעשות כן המערער נטל את ההרשאה והגיש לבית הדין קמא הנכבד את ההקלטה". אלא, שעיון בתיק המתנהל בבית הדין קמא מלמד כי המשיבה דווקא השיבה לבקשה לתיקון הפרוטוקול, וביום 3.10.2022 הודיעה כי היא **מתנגדת** לתיקונה.

7. ביום 23.11.2023, לאחר שהמערער הגיש את ההקלטה, נתן בית הדין קמא את ההחלטה הבאה:

"1. מצאתי מקום לעיין מחדש בהחלטתי מיום 23.10.22. זאת, נוכח מועד הגשת ההקלטה ונוכח בקשת התובע לביטול דיון ההוכחות, בין היתר, בשל בקשתו לתיקון פרוטוקול.

2. ביום 23.10.22 איפשר בית הדין לתובע להבהיר אם הקליט את הדיון, וככל שכן להגיש את הקלטת הדיון, לשם בחינת בקשתו לתיקון הפרוטוקול לאחר קבלת עמדת הצד שכנגד.

3. דיסק הוגש רק ביום 20.11.22 (כחודש לאחר מתן ההחלטה).

4. משהדיסק הוגש כחודשיים לאחר הדיון ומאחר שהדיון לא הוקלט על ידי גורם מקצועי, ולא ניתן היתר מראש להקלטה ולאופן ההקלטה, לא ניתן לקבוע בשלב זה את מהימנות ההקלטה, בית הדין לא יאזין להקלטה ואף אין מקום להורות על תמלולה במימון ציבורי [...] לא מצאתי מקום ליתן כעת אפשרות לתובע להגיש את ההקלטה

בהתאם לדין שכן הדבר יגרום לעיכוב נוסף וסרבול ההליך.

"[...]"

8. המערער הגיש בקשת רשות ערעור על החלטה זו (בר"ע 14800-12-22) אשר נדונה בפני השופט רועי פוליאק ונדחתה בהחלטה מיום 5.1.2023.

9. נוסף על בקשת רשות הערעור בעניין תיקון הפרוטוקול, הגיש המערער לבית דין זה כשש בקשות רשות ערעור נוספות על החלטות בית הדין קמא, אשר **נדונו והוכרעו** (חלקן בהסכמת הצדדים) בפני כב' השופט רועי פוליאק (בר"ע 51869-09-22; בר"ע 51927-09-22; בר"ע 14827-12-22; בר"ע 36261-01-23; בר"ע 33849-01-23; בר"ע 36261-01-23). כעולה מכתב הערעור, ההחלטות אשר נדונו במסגרת בקשות רשות הערעור הן בין ההחלטות המלמדות, לשיטתו של המערער, על "משוא הפנים" של בית הדין קמא.

בקשת הפסלות שנדונה בבית הדין קמא

10. ביום 2.2.2023 הגיש המערער "בקשה לפסילת מותב", בטענה כי דעתו של המותב "ננעלה" וכי הוא מתנהל במשוא פנים תוך פגיעה במראית פני הצדק. קצרה היריעה מלהכיל את מלוא טענותיו של המערער, המשתרעות על פני 30 עמודים, ולפיכך יובאו אלה **בתמצית בלבד**.

11. לשיטתו של המערער, לאורך ההליך המותב דחה את בקשותיו והתעלם מטענותיו ונתן החלטות "נגדו". בתוך כך, טען המערער כי בית הדין דחה את בקשתו להורות על המשך תשלום הקצבאות ואת בקשותיו לתיקון הפרוטוקול; כי ביטל "למפרע" את ההחלטה בדבר המצאת הקלטת הדיון לצורך תיקון הפרוטוקול; וכי דחה את קבלת בקשתו לארכה להגשת תצהירים ולדחיית מועד הדיון. יוער, כיהחלטות אלה נדונו בבקשות רשות הערעור שהוגשו לבית דין זה.

כן התייחס המערער להחלטות נוספות שניתנו "נגדו" לאורך ההליך, ובהן החלטות הנוגעות לאי פסיקת תשלומי תגמולים טרם בירור ההליך; החלטה אשר חייבה אותו בהוצאות; "הימנעות" המותב באופן "מגמתי", לטענתו, מהזכרת המונח "CRPS" בפרוטוקול (שכאמור, ביקש לתקן מספר פעמים); ועוד. מנגד, טוען המערער, נעתר בית הדין קמא לבקשות רבות של המשיבה, דבר המלמד, לשיטתו, על יחס של איפה ואיפה.

12. בנוסף, טען המערער כי במהלך דיון שהתקיים ביום 7.9.2022 זימן המותב את הצדדים לדיון לשעה בה ידע כי לא תהיה קלדנית נוכחת, וזאת **במכוון** ועל מנת להימנע מלשקף את הדיון לפרוטוקול.

13. המערער לא חסך באמירות **בוטות וקשות ביותר** כלפיי המותב היושב בדין. בתוך כך, נטען כי המותב סילף ועיוות את המציאות; כי הוא "פושע" במערער; כי בקשת המערער לרשום דברים בפרוטוקול הביאה "לפתיחתו של סל נחשים"; כי מדובר ב"משחק מכור"; כי המותב "נהה" אחר "כל גחמה" של המשיבה כ"מוצא שלל רב אחר תוצאות מעשי רמיה ושקרים"; כי המותב מאפשר למשיבה "להמשיך ולפשוע במבקש" ותומך ב"שקריה"; כי המותב "נוטה באופן מגמתי וברור מעין כמוהו לצד המשיבה"; כי הוא "עושה שימוש ב"כלי ההחלטות" לשימוש האישי לשם מניעים נסתרים כ"קניית זמן" ו"פשפוש אחר מידע"; כי הציב קלדנית בדיון כ"דמות קרטון" ללא מעש וללא הקלדת הפרוטוקול; כי המותב הזמין את מאבטחי בית הדין "על מנת להלך אימה על המבקש ולהניא אותו מלעמוד על בקשתו להמשך תשלום קצבאות" ועוד כהנה וכהנה.

14. המשיבה טענה, בתמצית, כי הבקשה הוגשה תוך שיהיו ניכר; כי המערער מבסס את בקשתו על החלטות שניתנו לפני חודשים רבים; כי המערער אינו מבין את המטריה המשפטית; כי לא הוכח חשש ממשי למשוא פנים; כי הבקשה נעדרת בסיס עובדתי; כי אין כל עילה עניינית ומבוססת לפסילת המותב; כי המערער פועל בחוסר תום לב ומגיש בקשות רבות תוך בזוז משאבי בית הדין ומשאביה של המשיבה; כי כל מטרתו של המערער היא לעכב את ההליך להטיל מורא על בית הדין; וכי יש לדחות את הבקשה תוך חיובו בהוצאות.

ההחלטה מושא הערעור דן

15. ביום 15.2.2023 דחתה השופטת הרמל את הבקשה לפסילת המותב, בקבעה כי:

"13. המבקש בבקשתו העלה טענות המתייחסות להחלטות שניתנו לפני כשנתיים [...] כמו כן, המבקש העלה בבקשתו טענות המתייחסות להחלטות שניתנו לפני חודשים רבים ואף ביחס להחלטות שעליהן הגיש בקשת רשות ערעור ואלה נדונו והוכרעו. לבסוף, המבקש גילה דעתו על כוונתו להגיש הבקשה כבר ביום 11.12.2022 במסגרת בירור בקשתו בבר"ע 51927-09-22 [...] וחרף זאת המתין חודשיים עד להגשת הבקשה. השיהוי בהגשת הבקשה, כמו גם המועד בו הוגשה: במועד בו יש ליתן החלטות בבקשות הנוגעות לדין ההוכחות ולמעשה אף בסמוך למועד שמיעת ההוכחות שנקבע [...] מעלה חשש כבד כי מטרתו של המבקש בהגשת הבקשה היא לעכב בירור תביעתו. ההלכה היא שלא לכך נועדו דיני הפסלות.

14. המבקש בבקשתו התייחס להחלטות דיוניות שניתנו אך פרס רק חלק מההחלטות הרלוונטיות ולא פרס את התמונה במלואה [...]

15. מלבד היות הבקשה ארוכה עד לעייפה ומסורבלת באופן שמקשה על הוצאת העיקר מהטפל, היא נוסחה באופן לא ראוי, הכולל הטחת האשמות חסרות בסיס וניסוחן בדרך הגובלת בביזיון בית הדין. מהבקשה עולה כי כל טענות המבקש מבוססות על תחושותיו הסובייקטיביות. בהתאם להלכה באלה אין די כדי לבסס עילת פסלות. יובהר כי לתחושות התובע אין כל בסיס."

על החלטה זו הגיש המערער את ערעורו דן.

הערעור דן

16. במסגרת הערעור דן, אשר הוגש באמצעות באת כוחו החדשה של המערער, טוען המערער כי לא נותר לו מנוס מהגשת הערעור, משעה שלשיטתו, בית הדין קמא "מכשילו, מצדד בנתבעת, משית עליו הוצאות חריגות, מתנגד לבקשות בשם הנתבעת ומכריע לטובת המשיבה" באופן העולה כדי "משוא פנים ממשי". לטענת המערער, בענייננו מתקיימים "תנאים ייחודיים וקיצוניים" שכל אחד מהם, קל וחומר הצטברותם, מלמדים כי דעתו של המותב "ננעלה" ועל כן גם "שערי בית המשפט" ננעלו בפניו. בנוסף, טוען המערער כי המותב קמא "פעל להטלת מורא על ב"כ הקודם ברמיזה לעבירות אתיות עד שהאחרונה התפטרה בשל כך, ובשל כך בלבד".

17. המערער משתית את ערעורו על שתי טענות עיקריות, המלמדות, לשיטתו, על משוא פנים המצדיק את פסילת המותב: האחת - "שינוי למפרע" של החלטת בית הדין קמא בעניין השימוש בהקלטה שערך המערער לצורך תיקון הפרוטוקול במטרה "להכשיל" את המערער; והשנייה - היעדר אובייקטיביות ו"דעה נעולה".

טענות אלה יובאו להלן בתמצית.

הטענה בדבר "שינוי למפרע" של החלטת בית הדין קמא מיום 23.10.2022

18. לטענת המערער, ביום 23.10.2022 התיר לו בית הדין להגיש את ההקלטה מטעמו, ואילו ההחלטה מיום 23.11.2023 "סותרת" ו"מבטלת למפרע" החלטה זו. המערער גורס כי הדבר מלמד על משוא פנים וטוען כי יש לפסול את המותב היושב בדיון בשל אותו "תיקון למפרע". המערער מוסיף כי השינוי בעמדת בית הדין פוגע באמון בהליך המשפטי, שכן החלטות עתידיות עלולות להתהפך "כהרף עין". כאמור לעיל, ההחלטה מיום 23.11.2022 כבר נדונה במסגרת בר"ע 14800-12-22, אשר נדחתה על ידי השופט פוליאק.

הטענה בדבר היעדר אובייקטיביות ו"דעה נעולה"

19. המערער טוען כי החלטות בית הדין קמא מצדדות "בעיקר במשיבה", כי בית הדין "שם עצמו בנעלי המשיבה" והתנגד לבקשה לתיקון הפרוטוקול בלי שנתבקש על ידי הצדדים; וכי יחד עם משתנים נוספים, יש אפשרות סבירה כי בית הדין קמא יתקשה לשפוט באובייקטיביות.

כן טוען המערער, כי דעת המותב "ננעלה" כך שהחליט מראש שהמערער אינו סובל מ CRPS (לראיה מציין את קביעתו של בית הדין לפיה אין לקבל לתיק את קביעת המומחה המקביל המתנהל בבית המשפט המחוזי); כי נחסמו בפניו האפשרויות להגיש עדכונים מתביעת הפלת"ד, בניגוד לבקשת המשיבה עצמה; כי בית דין קמא דרש שיפצל את תביעתו וכי נסיונו לפשר בין הצדדים מלמד כי ניסה להניא את המערער מתביעתו.

20. **בנוסף**, מציין המערער שגיאות אשר נפלו, לשיטתו, בהחלטת בית הדין קמא שלא לפסול את עצמו מלישב בדיון ובהן היעדר הנמקה בטענה שסוגיות מהותיות שעלו בבקשת הפסילה נדונו כבר בבקשות רשות הערעור; והתעלמות מטענות המערער בדבר חשש ממשי אובייקטיבי למשוא פנים.

21. **המשיבה** טוענת מנגד, כי מדובר בהליך סרק מיותר ומופרך, החסר כל בסיס עובדתי ומשפטי. כן טוענת המשיבה, כי למערער אין עילה עניינית ומבוססת לפסילת המותב; כי לא הצביע על חשש ממשי למשוא פנים; כי הוא מבקש לפסול את המותב בגין החלטות דיוניות וכי אין זו עילה לפסלות; כי הבקשה לפסלות הוגשה תוך שיהיו ניכר, ומתייחסת למספר רב של החלטות אשר ניתנו לפני חודשים רבים; וכי המערער מעלה טענות שכבר נידונו מספר פעמים, הן על ידי בית הדין קמא והן בפני בית דין זה במסגרת בקשות רשות הערעור שהגיש המערער - אשר נדחו.

דיון והכרעה

22. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים ובכלל חומר התיק, מצאתי כי יש **לדחות** את הערעור, מן הטעמים הבאים:

ראשית, הוכחת עילת פסלות מחייבת תשתית ראייתית משמעותית, משום שהיא מטילה צל כבד על השופט ועל מערכת

המשפט (ראו למשל: עפ"ס 44428-02-21 **יוסי ביליה - בדק בית בובי ובניו בע"מ** [3.3.2021]). על הטוען לפסלות יש להוכיח "**חשש ממשי למשוא פנים בניהול המשפט**" כאמור בסעיף 77א(א) לחוק בתי המשפט, החל בבית הדין לעבודה מכוח סעיף 39א לחוק בית הדין לעבודה, התשכ"ט-1969. עילת הפסלות נבחנת באמת מידה **אובייקטיבית** ואין די בתחושתם של בעלי הדין ובאי כוחם או בהשקפתם הסובייקטיבית בכדי לבסס טענה זו (ראו: עפ"ס 57019-01-11 **חן - בן עליזה חן ושות', משרד עורכי דין** [21.2.2011] וההפניות שם). בענייננו, לא הונחה תשתית ראייתית, קל וחומר שלא תשתית משמעותית, המלמדת על משוא פנים בניהול ההליך. בהקשר זה יוער, כי ניסיון של בית הדין לקדם פשרה בין הצדדים, אינו מלמד על משוא פנים ואינו מהווה סיבה לפסילת המותב.

שנית, השופט הרמל הבהירה כי לתחושותיו הסובייקטיביות של המערער בדבר "משוא הפנים" אין כל בסיס. הלכה היא כי "**ינתן משקל רב לעמדת המותב הסבור כי אינו מנוע מלישב בדין**" (ראו: עפ"ס 57019-01-11 **ליאתי חן, עו"ד - בן עליזה חן ושות', משרד עורכי דין** [21.2.2011]) וכי ערכאת ערעור לא תתערב בחוות דעתו של השופט הסבור כי יש בידו לנהל את ההליך באובייקטיביות, אלא במקרים קיצוניים בלבד (ראו למשל: עפ"ס 66087-11-20 **ראובן קרינסקי - המוסד לביטוח לאומי** (13.12.2020); עפ"ס 26960-04-21 **אהרון רשף - משרד עורכי דין - עליזה סיבוני** (25.4.2021)). בענייננו, לא מצאתי כי במקרה שלפני מדובר במקרה "נדיר וקיצוני", כטענת המערער, המצדיק פסילה של המותב.

שלישית, המערער מבקש לבסס את טענת הפסלות על החלטות דיוניות שנתקבלו לכאורה "נגדו" על ידי בית הדין קמא, אף שלא די בהחלטות דיוניות, כלשעצמן, כדי להקים עילת פסלות (בין אם מדובר בהחלטה אחת או במספר החלטות). הלכה היא, כי השופט היושב בדין רשאי לנהל את ההליך השיפוטי, על-פי הוראות החוק, כראות עיניו (ראו למשל: עפ"ס 20001-07-21 **אורטל אלולף קיסיל - מדינת ישראל** [27.7.2021]). על כן, לא מצאתי צורך להתייחס לטענת השיהוי שהעלתה המשיבה, שכן ממילא, בקשת פסלות אינה האכסניה להעלאת טענות ביחס להחלטות דיוניות שנתקבלו על ידי מותב קמא. לכך יש להוסיף את העובדה כי ההחלטה העיקרית עליה מבקש המערער לבסס את טענת הפסלות (ההחלטה מיום 23.11.2022) נדונה כבר בפני בית דין זה במסגרת בקשת רשות ערעור - **ונדחתה**. דומה, כי ערעור זה נועד לעכב את ההליך המתנהל בבית הדין קמא - ולא לשם כך נועדו דיני הפסלות (ראו פסק דינה של כב' הנשיאה חיות בע"א 6930/20 **יצחק איגור מבלון - SBERBANK OF RUSSIA** [18.11.2020]).

23. טרם נעילה, אציין כי טענת המערער לפיה "המותב קמא פעל להטלת מורא על ב"כ הקודם ברמיזה לעבירות אתית עד שהאחרונה התפטרה בשל כך, ובשל כך בלבד" - מוטב היה כי לא תעלה על הכתב. בקשת הפסלות נוסחה בלשון פוגענית, משתלחת ושאינה ראויה בשום קנה מידה. בצדק ציין בית הדין קמא כי נוסח הבקשה גובל בביזיון בית הדין, שכן בשונה מן הפתגם המקובל, יש מקרים בהם הנייר אינו סובל הכל.

סוף דבר

24. הערעור נדחה. המערער יישא בהוצאות המשיבה בסך 5,000 ₪, אשר ישולמו תוך 30 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ט ניסן תשפ"ג
(20 אפריל 2023) בהעדר
הצדדים ויישלח אליהם.

ורדה וירט-ליבנה,
נשיאה

